

97. Fra Komiteen for en eventuel Bro ved Tunø om, at der maa af Statskassen blive bevilget et Beløb til en Landgangsbro paa Den. (Indbragt den 8de Marts 1894 af Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, Leth-Sørensen.)

For nogle Aar siden blev Tunøs Ud- og Indførsel af Varer besørget ved større Baade fra Den, som maatte trækkes paa Land ved hver Benyttelse, hvilket baade var besværligt og kostbart, men paa Grund af, at Sandet har lejret sig i større Mængde ved Landingsstederne, er denne Fremgangsmaade nu stoppet. Hvad Post og Passagerer angaar, benyttes nu af det forenede Damgastibsselskabs Stibe paa Ruten Kalundborg—Aarhus, imaa Baade, der maa sejle ca. ½ Mil ud fra Land, hvilket er meget besværligt for de rejsende, men for Fragtgods stiller Forholdet sig endnu uheldigere for Den, idet Selstabet snart afviser det, snart modtager det, uden at man forud kan beregne det. Kunde der bygges en Landingsbro, der efter foreliggende Tegning og Overslag vil koste 19,500 Kr., vilde det være et stort Gode for Den, Aarhus Bugtens Dampstibe vilde da kunne anløbe den, og dens Beboere vilde da faavel faa højere Priser for Dens Frembringelser som faa de Varer, de forbruge, billigere end nu. I det hele vilde den betydelig fremhjelpe Dens Optomst. Rigsdagens Hjælp til at faa en saadan Bro bygget udbedes derfor.

Udvalget gør ingen Indstilling, da intet Svar foreligger fra Ministeren for offentlige Arbejder.

98. Fra C. D. Teytaud af Kjøbenhavn, Eufestest. Overfyrværker S. A. Teytaud, om en aarlig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 10de Marts 1894 af Folketingsmanden for Ringløbing Amts 2den Valgkreds, Laberg.)

Andragerindens Mand døde i September Maaned f. A. Han havde ingen Pension, men fik fra 1ste April 1886, efter et Andragende, indgivet af ham til Rigsdagen, paa Finansloven en aarlig Understøttelse paa 300 Kr. (Till. B. for 1886—87 Sp. 827—29 og 1681—82). Hun indgav efter Mandens Død et Andragende til Krigsministeren om, at hun maatte beholde en Del af denne Understøttelse, men har faaet Afslag derpaa. Da hun er ganske uden Subsistensmidler, 58 Aar gl. og saa svagelig af Helbred, at hun ikke vil kunne bidrage væsentlig til sit Underhold, beder hun, der er vel anbefalet, om Rigsdagens Hjælp til at opnaa en aarlig Understøttelse af Statskassen.

Da Sagen afgøres ved Tillægsbevillingslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

99. Fra fhv. Møllersvend D. Hansen af Nørre Nebel om forhøjet Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 12te Marts 1894 af Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds, S. Sørensen.)

Afdrageren aftjente sin Værnepligt i Slesvig 1856—57 og blev ved en Mønstring der faaret i det ene Øje, saa at han for stedse mistede Synet paa det. Han blev da hjemsendt i Oktober 1857 og fik i de første Aar i Invalideunderstøttelse ca. 60 Kr. aarlig, hvilket Beløb siden efter Andragende er bleven forhøjet til 190 Kr. aarlig. Nu da han er 60 Aar gammel, og da Synet paa det sunde Øje begynder at svækkes, har han i de senere Aar ikke kunnet udfylde sin Plads som Møllersvend og er ude af Stand til at tjene sit og sin Families Underhold, saa meget mere som han lige fra sit 15de Aar udelukkende har været beskæftiget ved Møllebrug og ikke kender til andet Erhverv. Af hans 8 Børn er endnu 1 ukonfirmeret. Forrige Aar ansøgte han hos Invalideforjærgelsen og Finansministeriet om en forhøjet Understøttelse, men fik Afslag. Han beder nu